

den 2001 har haft et godt og frugtbart samarbejde, og vi fik endda styrket mandatet ved valget den 8. februar 2005. Vælgerne kvitterede. Kan man forlange mere? Det synes jeg ærlig talt ikke. Vi har været med til et nyt danmarkskort osv. osv. osv.

Så vil jeg godt sige om debatten, at det jo har været sådan en nogenlunde uddramatisk debat, må man sige. Ja, man kan vel næsten konkludere, at hvis ikke vi havde haft spisepause, så havde vi været færdige nu, men nu står vi her i det mindste ikke på tom mave, hvilket godt kan betyde noget for nogles humør. Jeg er i et vældigt humør, må jeg nok sige, både over debatten og det, vi nåede at få at spise, og også over at høre statsministerens takketale. Den gjorde os jo lystige og muntre alle sammen, men egentlig også efterfølgende, for man sidder og tænker: Hvad er det egentlig, der foregår?

Fru Marianne Jelved var jo simpelt hen så hamrende sur, sådan som mange i vælgerbefolkningen meget ofte opfatter fru Marianne Jelved, men vi andre ved egentlig, at sådan er fru Marianne Jelved ikke altid. Men i dag kom fru Marianne Jelveds image i den danske befolkning virkelig styrket fra denne her talerstol – så vred, så arrig over, at Det Radikale Venstre ikke lige fik de sidste mandater ved folketingsvalget den 8. februar, som kunne gøre, at de kom ind og kunne sætte sig og have nøglen til den maksimale indflydelse. Men sådan er politik jo. Det ved man jo også godt, når man har siddet her på Christiansborg i så mange år.

Kl. 20.55

Så må jeg sige til Socialdemokraterne, at vi ikke er blevet meget klogere efter den sidste ordførtale fra fru Lotte Bundsgaard. Jeg synes ikke, at der overhovedet er klarhed over, hvad Socialdemokraterne vil.

I de første ordførtaler fik vi hele tiden at vide, mest af hr. Jens Rohde, at man skulle tage det ganske roligt, man kunne sove roligt om natten. Det tror jeg nu nok vi gør alle sammen, men det var sådan det, der blev svaret hele tiden.

Spørgsmålet om skattestop. Jeg tror ikke, at nogen har fattet endnu, hvad det egentlig er, Socialdemokraterne vil. Det, jeg godt kunne tænke mig, er egentlig at vide, hvor Socialdemokraternes formand er. Nå, fru Helle Thorning-Schmidt står derhenne, var det ikke på tide, at formanden nu trådte i karakter? Var det ikke på tide, at Socialdemokraternes nyvalgte formand gik på talerstolen og læste teksten, så vi ved, hvor vi har Socialdemokraterne?

Det eneste, vi ved om Socialdemokraternes nye formand, som bliver kaldt oppositionens leder – jeg vil godt stå uden for den del af oppositionen, og det tror jeg også godt man er klar over – er, at der skal ske forringelser i efterlønnen, at der skal ske en forhøjelse af pensionsalderen og en beskæring af børnechecken, uden at det klarere defineres, hvad det egentlig er, men det er de meldinger, vi har hørt.

Jeg synes egentlig, at det må være på tide nu her ved afslutningsdebatten, hvor vi går ind i en månedlang sommerferie, og hvor vi stadig væk skal gå og undre os over, hvad Socialdemokraternes formand vil med Socialdemokraterne, at Socialdemokraternes formand kommer på talerstolen, får stillet nogle spørgsmål, får forklaret nogle ting, om ikke andet så måske for Socialdemokraternes egne vælgere, men også over for alle os andre, som går og undrer os såre og tænker, hvad det egentlig er, der sker. Hvad vil Socialdemokraterne?

Dansk Folkeparti har jo absolut det synspunkt, at vi ikke lukker nogen ude. Det bemærkede jeg også at statsministeren kvitterede for. Det er også rigtigt. Vi ønsker ikke bare et isoleret VOK-flertal. Vi vil såmænd gerne have flere partier med i forlig og aftaler. Det kræver selvfølgelig, at man indgår fornuftigt, at man bidrager konstruktivt, at man ser på, hvad man kan få igennem, og hvad andre partier vil være med til. Det har vi lært meget siden 2001, vi kan godt det der.

Men kan Socialdemokraternes nye formand det? Det synes jeg overhovedet ikke vi har hørt noget som helst om, og jeg synes faktisk, at fru Helle Thorning-Schmidt skylder Folketinget et svar. Jeg synes rent ud sagt, at det er for sølle, at man er til stede fysisk, men heller ikke ret meget mere, at man ikke går op og siger, hvad der sker, fortæller, hvad det er man vil. Det kunne jeg da godt tænke mig. Jeg ved ikke, om jeg kan spørge fru Helle Thorning-Schmidt, men ellers kan jeg vel godt spørge fru Lotte Bundsgaard, om ikke man kunne lave den aftale hos Socialdemokraterne, at det burde være måden, man gør det på.

Nu bemærkede jeg, at der var en af ordførerne her, der sagde, at fru Lotte Bundsgaard kommer til forhandlinger om finansloven og tager nogle Socialdemokrater med. Jeg formoder, at fru Helle Thorning-Schmidt også er med. Men altså, sådan er der jo så meget. Jeg er bare enormt nysgerrig med hensyn til, hvad Socialdemokraternes nye formand nu vil.